

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818203029
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818203029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:KSTN:2020:3818203029.1

5CoCsp/10/2020-128
3818203029

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Mestský bytový podnik Handlová s.r.o., so sídlom Handlová, Pekárska 16, IČO: 36 851 442, zastúpeného JUDr. Ingrid Novákovou, advokátkou so sídlom v Handlovej, ČSA 12, proti žalovaným 1/ Y. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., T. X/XX, t.č. T., J. T. 2, 2/ I. F., nar. XX.X.XXXX, bytom S. republika, T., Y. XX, o zaplatenie 615,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 10Csp/62/2018-74 zo dňa 02. apríla 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 10Csp/62/2018-102 zo dňa 20. novembra 2019 , takto

r o z h o d o l :

dvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti čo do veci samej o povinnosti žalovaných 1/, 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 615,- eur s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 627,36 eur od 01.08.2016 do 17.05.2017 s 5,05% úrokom z omeškania zo sumy 624,- eur od 18.05.2017 do 16.11.2017, s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 615,- eur od 17.11.2017 do zaplatenia ako aj čo do lehoty na splnenie uloženej peňažnej povinnosti voči žalovanému 1/ a čo do trov konania p o t v r d z u j e .

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo vzťahu k žalovanej 2/ čo do lehoty na plnenie uloženej povinnosti m e n í tak, že žalovanej 2/ s a p o v o ľ u j e priznaná istina príslušenstvo a trovy konania splácať v mesačných splátkach po 25,- eur, vždy do 30. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému 1/.

Žalovanej 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. V predmetnom spore sa žalobca domáhal od žalovaných 1/ a 2/ zaplata sumy 615,- eur s príslušenstvom predstavujúcej nedoplatok na platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv a nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu. Žalobca sa zároveň domáhal náhrady trov konania. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 615,- eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 627,36 eur od 1.8.2016 do 17.5.2017, s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 624,- eur od 18.5.2017 do 16.11.2017, s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 615,- eur od 17.11.2017 do zaplata a nahradiť mu trovy konania vo výške 100 %, s tým že, žalovanému v 1.rade súd povolil priznanú istinu, príslušenstvo a trovy konania splácať v mesačných splátkach po 25,- eur vždy do 30. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Žalovaná v 2. rade bola povinná priznanú istinu, príslušenstvo a trovy konania zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.. Na odôvodnenie rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaní v 1. a v 2. rade boli bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX, vo vchode č. X, na X. poschodí, na T. ulici v Q., čo je zrejmé z LV č. XXXX, k.ú. Q.. Dňa 31.12.2007 bola medzi žalobcom a vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na T. ulici č. X - X v Q. uzavretá zmluva o výkone správy podľa § 8a a nasledovných Zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v znení neskorších predpisov. V článku VI., v bode 2. zmluvy sa vlastníci bytov zaviazali poukazovať na účet správcu mesačne vopred preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv najneskôr do 25. dňa príslušného mesiaca v roku. Z vyúčtovania nákladov za služby spojených s bývaním a správou bytu za rok 2015 zo dňa 31.5.2016 vyplynulo, že žalovaným za uvedené obdobie vznikol nedoplatok v sume 627,36 eur. Z prehľadu ročných platieb do fondu prevádzky, opráv a údržby za rok 2017 vyplynulo, že k 31.12.2017 nedoplatok žalovaných predstavoval 615,- eur. Z oznámenia o výsledku dražby zo dňa 4.5.2015 súd zistil, že dňa 4.5.2015 sa konala opakovaná dražba nehnuteľnosti žalovaných zapísaná v KN, LV č. XXXX, k.ú. Q. ako byt č. XX, vo vchode č. X, na X. poschodí, na T. ulici v Q.. Cena dosiahnutá vydražením predstavovala sumu 9.900,- eur. Z dosiahnutej ceny dražby bola uspokojená pohľadávka vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome voči žalovaným v sume 5.421,57 eur predstavujúca dlžnú istinu v sume 3.334,08 eur a príslušenstvo v sume 2.087,49 eur. Zvyšok ceny získanej dražbou bol poukázaný dražobnej spoločnosti v sume 4.478,43 eur, ktorá predstavovala jej náklady a odmenu za výkon dražby, na základe čoho ostatné pohľadávky voči žalovaným už nemohli byť uspokojené. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v súdnom konaní preukázal, že na vyúčtovaní služieb žalovaných za rok 2015 im vznikol nedoplatok v sume 627,36 eur, ktorý už z vydraženej sumy nebol uspokojený, a preto uvedený nedoplatok, ktorý ku dňu rozhodovania súdu o žalobe žalobcu predstavoval sumu 615,- eur, sú povinní v súlade s cit. ust. § 10 ods. 1, veta prvá Zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v platnom znení, zaplatiť. Solidarita plnenia žalovaných vyplynula z ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd prvej inštancie uviedol, že omeškanie žalovaných bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Výška úroku z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení neskorších predpisov. Nedoplatok na vyúčtovaní služieb bol splatný najneskôr do 31.7.2016 s prihliadnutím na to, že nedoplatok bol splatný do 30 dní od uplynutia reklamačnej doby, ktorá bola 15 dní od doručenia vyúčtovania služieb za rok 2015 zo dňa 31.5.2016. Výška priznanej istiny bola ponížená o čiastočné úhrady, ktoré žalobca na zaplata svojej pohľadávky započítal. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Podľa súdu žalobca bol vo veci úspešný, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania v plnej výške, 100%. Neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania nevznikol. O povolení splátok žalovanému v 1. rade prvoinštančný súd rozhodol podľa 232 ods. 4 CSP s poukazom na jeho ekonomické a rodinné pomery. Opravným uznesením súd prvej inštancie opravil napadnutý rozsudok, v ktorom doplnil výrok II., v ktorom uviedol, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku

2. Proti tomuto rozsudku podali včas obaja žalovaní. Žalovaná 2/ podala na súd prvej inštancie „žiadosť o splátkový kalendár“, ktorú podľa obsahu vyhodnotil ako odvolanie proti predmetnému rozsudku

súdu prvej inštancie čo do splatnosti plnenia. Žalovaná 2/ uviedla, že je momentálne nezamestnaná, samoživiteľka, poberajúca materskú už len tri mesiace v sume 703,- eur a potom nastupuje na rodičovský, kde jej príjem bude 370 eur, a preto chce, aby jej súd vyhovel, aby mohla splácať v mesačných splátkach a posilať 5,- eur mesačne. Uviedla, že jej mesačné náklady predstavujú : nájom 296,- eur, elektrina 37,- eur, plyn 55,-eur, internet 18,- eur, plienky 37,- eur, mliečko 51,- eur, pôžička 100,- eur, výživné 100,- eur. Uviedla, že každý mesiac jej posila jej expartner na stravu 55,- eur, pričom z tých peňazí by mohla posilať len minimum, keďže teraz má dcérku, nemôže si nájsť žiaden vedľajší príjem a je v zúfalej situácii.

3. Žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že nie je spokojný s tým, že on bude splácať dohodnutú čiastku mesačne 25,- eur, úroky z omeškania a iné poplatky, pričom žalovaná 2/ je tak zadĺžená, že poriadne neplatí ani výživné na maloleté deti určené súdom a nevie ako to bude od nej vymáhať. Uviedol, že mu nie je jasné, či to vyúčtovanie 627,36 eur je za celý rok alebo len za obdobie po vykonaní dražbu, lebo by chcel poukázať na to, že pre dražbu a v čase dražby bol byt neobývaný, o čom aj svedčí dôkaz, že tam bol odhadca a ponúkali do dražby neobývaný byt, a preto nevie prečo je vyúčtovanie také vysoké. Uviedol, že so žalovanou 2/ v kuse rieši výživné, ktoré si ona neplní tak ako má, pričom dlhuje viac ako 2.500,- eur. Žalovaný 1/ uviedol, že môže prisľúbiť, že pokiaľ mu žalovaná 2/ vyplatí dlžnú sumu na výživnom, tak nebude problém vyplatiť dlh voči bytovému podniku v Handlovej. Žalovaný 1/ podaním zo dňa 22.12.2019 označeným ako „Odpoveď na opravné rozhodnutie zo dňa 20.11.2019“ oznámil, že žalovaná 2/ žije v Českej republike, v ktorej slovenské súdnictvo na ňu nemá dosah, dlhuje na výživnom viac ako 2.500,- eur a spoločnú exekúciu platí iba on. Podaním zo dňa 06.02.2020 žalovaný 1/ doplnil, že nemá problém splácať dohodnutú sumu, ale poukazuje na bývalú manželku, žalovanú 2/, nakoľko sa v Českej republike oddlí, keďže sa proti nej vedie insolvenčné konanie a všetko bude musieť nakoniec zaplatiť on.

4. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že dlh vyplýva z vyúčtovania preddavkov na služby súvisiace s užívaním bytu, ktoré vyúčtovanie sa vykonáva vždy po skončení kalendárneho roka, ku koncu mája nasledujúceho bežného roka. Z tohto dôvodu sa jedná o dlh spoločný oboch žalovaných, nakoľko bol v ich bezpodielovom spoluvlastníctve a nebolo možné uvedený nedoplatok vo výške 627,36 eur odpočítať zo sumy získanej z dražby bytu. Uviedol, že pokiaľ ide o možnosť splácať dlh v splátkach aj žalovanou 2/, takýto spôsob úhrady by bol možný po odsúhlasení so žalobcom. Žalobca ďalej uviedol, že závisí od dohody žalovaných, ako si dlh rozdelia, pričom sama žalovaná 2/ uviedla, že dlh bude splácať v splátkach. Na základe uvedeného je názoru, že napadnutý rozsudok je správny a navrhuje aby bol súdom druhej inštancie potvrdený.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné sčasti zmeniť podľa § 388 CSP a sčasti ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z nasledovných dôvodov:

6. Žalovaná 2/ v podanom odvolaní uviedla, že vzhľadom na svoju finančnú a rodinnú situáciu môže dlh splácať v splátkach, pričom bližšie špecifikovala svoje mesačné náklady. Žalovaný 1/ taktiež v odvolaní poukázal na skutočnosť, že žalovaná 1/ dlh splácať nebude, pričom splatenie dlhu zostane len na ňom, nakoľko sa proti žalovanej 2/ vedie insolvenčné konanie v Českej republike.

7. Odvolací súd k tomu uvádza, že v tejto časti zmenil napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu s tým, že žalovanej 2/ povolil splácať dlh spolu s príslušenstvom po 25,- vždy do 30. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, čím v časti vyhovel odvolaniu žalovaných. Odvolací súd tak rozhodol podľa § 232 ods. 4 CSP, pričom bral zreteľ na osobné a majetkové pomery žalovanej 2/, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej 2/ a predovšetkým na prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovanej 2/. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. V intenciách uvedeného má odvolací súd za to, že umožnenie splácať dlh v splátkach oboj žalovaným je spravodlivé, s tým, že nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie žalovaných na úkor žalobcu, ani zvýhodňovanie jedného zo žalovaných.

8. Pokiaľ ide o prebiehajúce insolvenčné konanie v Českej republike proti žalovanej 2/, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že insolvenčné konania sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto insolvenčné konanie začalo (lex fori concursus). Týmto rozhodujúcim právom sa tiež riadia aj

účinky insolvenčného konania. Tieto kolízne normy majú platiť pre hlavné insolvenčné konanie, ako aj pre vedľajšie insolvenčné konania. Účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konanie, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takéto súdne konanie prebieha (lex fori processus). Ak súdne konanie, ktorého predmetom je majetok podliehajúci insolvenčnému konaniu, účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konanie sa nebudú spravovať podľa legis fori concursus, ale budú sa riadiť právnym poriadkom členského štátu, v ktorom prebieha súdne konanie (lex fori processus). Právo členského štátu, v ktorom prebieha súdne konanie, upravuje, či sa dané konanie preruší, zastaví alebo sa v ňom pokračuje. V zmysle čl. 8 ods. 1 Nariadenia EÚ 848/2015 o insolvenčnom konaní, začatie insolvenčného konania nemá vplyv na vecné práva veriteľov alebo tretích strán, ktoré sa vzťahujú na hmotný alebo nehmotný, huteľný alebo nehmuteľný majetok, ako konkrétny majetok tak aj súbory neurčitého majetku ako celku, ktorý sa priebežne mení, vo vlastníctve dlžníka, ktorý sa v čase začatia konania nachádza na území iného členského štátu. Vzhľadom na vyššie uvedené, s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 2. júla 2019, sp. Zn. IV.ÚS 631/2018, má odvolací súd za to, že vedenie hlavného insolvenčného konania v Českej republike proti žalovanej 2/ nemá vplyv na predmetné konanie vedené v Slovenskej republike, dôsledkom čoho by bolo prerušenie, resp. zastavenie prebiehajúceho konania.

9. Žalovaný 1/ ďalej v odvolaní čo do veci samej namietal, že mu nie je jasné, či vyúčtovanie 627,36 eur je za celý rok alebo len za obdobie po vykonanú dražbu, lebo by chcel poukázať na to, že pre dražbou a v čase dražby bol byt neobývaný, o čom aj svedčí dôkaz, že tam bol odhadca a ponúkali do dražby neobývaný byt, a preto nevie prečo je vyúčtovanie také vysoké.

10. Odvolací súd v tomto odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, a plne sa s ním stotožňuje. Pokiaľ ide o dražbu nehnuteľnosti - bytu č. XX, vo vchode č. X, na X. poschodí, na T. G. v Q., s ktorým bolo spojené vyúčtovanie služieb žalovaných a ktorého boli žalovaní vlastníckmi, tak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 4.5.2015 sa konala opakovaná dražba tejto nehnuteľnosti. Cena dosiahnutá vydražením predstavovala sumu 9.900,- eur. Z dosiahnutej ceny dražby bola uspokojená pohľadávka vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome voči žalovaným v sume 5.421,57 eur predstavujúca dlžnú istinu v sume 3.334,08 eur a príslušenstvo v sume 2.087,49 eur. Zvyšok ceny získanej dražbou bol poukázaný dražobnej spoločnosti v sume 4.478,43 eur, ktorá predstavovala jej náklady a odmenu za výkon dražby, na základe čoho ostatné pohľadávky voči žalovaným už nemohli byť uspokojené. Pokiaľ ide časový interval vyúčtovania a jeho výšku, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vyúčtovanie sa vykonávalo vždy po skončení kalendárneho roka, ku koncu mája nasledujúceho bežného roka, pričom za obdobie 01.01. - 30.04.2015 vznikol žalovaným nedoplatok vo výške 627,36 eur. Žalovaní uhradili sumu 12,36 eur, a preto boli povinný zaplatiť žalobcovi nedoplatok vo výške 615,- eur s príslušenstvom. Čo sa týka námietok zo strany žalovaného 1/ ohľadom výšky nedoplatku, ktorý bol predmetom vyúčtovania v odvolaní, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný 1/ bol na pojednávanie riadne predvolaný. Tohto sa zúčastnil, pričom na tom pojednávaní, ani v rámci vyjadrenia nenamietal výšku nedoplatku, prípadne spôsob jeho vyúčtovania, pričom ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvej inštancie namietal len tú skutočnosť, že nie je spôsobilý zaplatiť dlžnú sumu naraz a požiadal o plnenie dlhu v splátkach. Následne súd prvej inštancie ukončil dokazovanie z čoho potom vyplýva, že žalovaný 1/ už v tomto štádiu konania nemôže namietat výšku daného nedoplatku, ktorý bol riadne zdokladovaný a vyčíslený pred súdom prvej inštancie. Preto táto jeho odvolacia námietka v prejednávanej veci neobstojí.

11. Pokiaľ však vychádzame zo samotného vyúčtovania žalobcu, nedoplatok vo výške 627,36 eur na základe vyúčtovania za rok 2015 je tvorený v prevažnej miere nedoplatkom za teplo a vykurovanie v prepočte na m², kedy pri vyčíslení skutočných nákladov na dom zálohového predpisu vo výške 192,64 eur a skutočných nákladoch 881,55 eur nedoplatok predstavuje sumu 688,91 eur. Na druhej strane je rovnako nedoplatok za dažďovú vodu pri rozpočte za m², kedy zálohový predpis bol 4,- eur, skutočné náklady 6,27 eur z čoho rozdiel predstavuje 2,27 eur. Ďalej je tu vykazovaný preplatok pri ohreve teplej vody za m³ pri zálohovom predpise 165,16 eur, skutočné náklady 98,69 eur a preplatok takto predstavuje 66,47 eur. Rovnako je preplatok pri vodnom a stočnom za m³/osobu pri zálohovom predpise 72,- eur, skutočných nákladoch 71,73 eur a preplatok predstavuje 0,27 eur. Ďalej si žalobca vyúčtoval poplatok za vyúčtovanie vo výške 5,13 eur a zároveň je tu preplatok na energie za spoločné priestory podľa osôb pri zálohovom predpise 4,- eur, skutočných nákladoch 1,79 eur predstavuje preplatok 2,21 eur. Suma sumárum po sčítaní preplatkov a nedoplatkov predstavuje v konečnom vyúčtovaní nedoplatok sumu 627,36 eur ako vyplýva z vyúčtovania žalobcu zo dňa 31.05.2016.

12. Súd prvej inštancie teda správne rozhodol o priznaní istiny s príslušenstvom. Zároveň správne povolil splácať žalovanému 1/ dlh v splátkach ako aj správne rozhodol o výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie. V tejto časti bolo rozhodnutie ako vecne správne potvrdené. Čo sa týka námietok zo strany žalovanej 2/ ohľadom lehoty splatnosti z jej strany daného dlhu, odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a povolil aj žalovanej 2/ s prihliadnutím na jej finančnú situáciu splácať daný dlh v splátkach obdobne ako je to u žalovaného 1/ tak, aby lehota na plnenie bola u oboch strán sporu na strane žalovaných 1/, 2/ rovnaká. Preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením sčasti ako vecne správny potvrdiť a sčasti čo do splatnosti istiny vo vzťahu k žalovanej 2/ zmeniť.

13. O nároku na náhradu odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný 1/ v odvolacom konaní úspešný nebol a preto voči jeho osobe má žalobca nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Čo sa týka žalovanej 2/, táto v zásade v odvolacom konaní úspešná bola, nakoľko súd vyhovel jej návrhu na umožnenie splácať dlh v splátkach a preto by v zásade mala mať žalovaná 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Nakoľko však žalovanej 2/ preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej ich nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).